

29 omnia † deducta in iudicio, si solum aliqua sunt prosequuta, Socin. conf. 18. prosequendo ordinem, num. 41. & sequenti lib. 1. quem sequitur Apofylla ad Felini, in cap. aduersario. num. 4. ver. Rei indicata de exceptionibus; vbi allegat plurimos, &c. Aperitur etiam exemplum reddit cum eadem doctrina ibidem, num. 10. & sequenti. ibi Extende, quia si actor deduxit simpliciter & generaliter actionem, puto hypothecariam, & reus absolvitus est, si vimam res † solum, & hypothecam specialem est prosecutus, & succubuit, non prohibetur tandem hypothecam quod alia intentare, quam non est prosecutus, Socin. dict. conf. 18. num. 45. lib. 1. &c. qui n. 11.

30 Ita hoc limitat, ibi: Relating, nisi † is, qui deduxit plura prosecutus fuisset aliqua tantum cum malitia, quia tunc ratione dolii sententia indefinitely la praedita prout etiam quoad non prosecutus, Felini plura cumulans dict. c. aduersario, num. 11. de exceptionibus, &c. Quam limitatio nota, quia Tuscham etiam in hac limitatione sequit fuimus Nos de Regia protectione, 4. part. cap. 9. num. 10. & 11. & vide a num. 8.

CAPVT XIII.

Pendente recursu ad Regem ob Bullarum retentionem, concordia inita inter colligantes, absque tamen Fiscalis Regis interuentu, an faciat ipsum celsare recursum?
Vbi exacte de effectibus juris complicati, aque connexi cum iure alterius.
Et an ipsorum unus condemnatus queat ex iure alterius complicati executionem in totum curiae.

S V M M A R I V M.

Recursu pendente ad Regem ob Bullarum retentio-
nem an concordia inter colligantes absque Fis-
calis interuenient faciat cessare recursum quod
omnes , n. 1.

Defensio cassalorum, ad quam Rex tenetur; illorum
an principaliter interest ? num. 2.

Partibus non Regi principaliter incumbit à litteris
supplicare Sanctissimum, & supplicationem pro-
sequi , num. 3.

Resolutio iure principali vel soluitur ius in consequen-
tiam ab illo dependens , num. 4.

Omnis res per quascumque causas nescitur per eas-
dem resolutiorum , num. 5.

Ex concordia inita inter colligantes superreten-
tione regulariter non cessat recursus, quem pro-
sequi valet Regia Fiscalis non transiens , n. 6.

Protectio tuis oppressorum, ne scandulum patiarum
Reipublica, propria est Principis Regalia, n. 7.

Regalis protectionis in praedictum Regie dignita-
tis nemo potest renunciari, quominus en insuper
Rex visatur , num. 8.

Iurium complicatio, & connexio ut ibi adest, non sit execuicio in remuniantem, quia infest inseparabile preiudicium non remunianti, num. 37. & 38.

In iuribus complicatis ut sententia tenet etiam pro parte, non sufficit aliquorum tamum citatio, num. 39. & sequentibus.

Quamplures Rosa decisiones recententur ad hoc, quod in iure complicato, & contexto sententia lata contra citatum, nec etiam contra ipsum exequatur, ibidem.

Individuatis iuriis ubi adest, citatio omnium habentium ius complicatum requiritur, ut iudicium & sententia valeat etiam contra citatos, n. 40.

Processus est nullus etiam respectu citati, si omnes confortes non ceterum flante connexitate iuris ex eadem causa prouenient, plures determinantur Rosa, num. 41. & seqq.

Sententia si potest exequi in portione citata non illico preiudicium portioni non citatae valet quoad citatum dumtaxat, num. 42.

Citationis deficitus ius quod unum non prodest alteri citato habenti ius separabile, & non connexum interesse, num. 43.

Sententia lata in favorem Arrendatariorum, & Ecclesie non citata, nec sanitis in lite, est nulla viriusque resolutu ratione connexitatis iuri, & à iure Ecclesie dependente, num. 44.

Sententia in conexis, & inseparabiliter lata pro uno alteri suffragatur in consequentiis, quando valide fuit prolatia: secus quando fuit nulla ex defectu citationis, num. 45.

Sententia nella respectu unius ex litigantibus confortibus super iure separabilis erit valida respectu alterius, cui non prodest nullitas confortis, num. 46.

Sententia in conexis non potest esse valida respectu unius, & nulla respectu alterius, num. 4.

Sententia unica structura verborum conceptus, & non per capita distincta iniustitia in parte insuffit in toto, nec dari in executionem potest, num. 48.

Execuicio sententia lata contra unum suspenditur in toto eiusdem respectu, & omnium habentium ius complicatum, & inseparabile continens preiudicium, num. 49.

Secus pro portione condemnati admittente disiunctionem, & separabilitatem, num. 50.

Circa ius complicatum & connexum plura remissione, num. 51.

In iure complicato, & individuo privilegium unius prodest alteri non privilegiato, num. 52.

Recursus retentio non cessat (regulariter) ex concordia initia inter colligentes non concurrence consensu Fiscalis Regis, cui proteccio principaliiter intereat, num. 53.

Independenter à Principe consensus partium nihil operatur, num. 54.

Citato, ut extra Regnum compareant in Romana Curia potest Rex defendere, etiam renuntiibus ita citatis, num. 55.

Retentio Bullarum prouenit à iure naturali, cui libet permittente licitam defensionem, n. 56.

Retentioni Bullarum, ubi absoluere, & immediatè vergis utilitas publica abscire particularis participatione, renuntiari nequit sine Fiscali interventu, qui tunc recursus prosequi valet, num. 57.

Retentio in casibus, quibus locum habet causationem sub aliquo supposito, nempe ex defectu consensu eius, quem principale negotium tangit, cessat, quandocumque accedit consensus, n. 58.

Retentioni Bullarum in derogationem iuris patrocinii, cum fundetur in defectu consensu patroci, cessat quandocumque interuenient, num. 59.

Gratia, qua in preiudicium terri non tenet ante vel post, cuius accidente consensu, validatur, num. 60.

Violentia non dicitur vim passo opulentane, & co-operante seu consentiente, iuxta Aristotelem, num. 61.

Retentioni litterarum in contraventionem Tridentinam cap. Causa omnes, cessat accedente consensu patrum, & ordinary, num. 62.

Retentioni Bullarum ut notabile preiudicium tertius cessat accedente tertii voluntate, & consensu, n. 63.

Immunitas ex Ecclesie conceditur causitatis & secundum quid, si aliquis vel ea vi, & que cessat consante voluntate, & reniente configurata, n. 64.

Regia papillorum, & miserabilium protelio cessat accedente consensu illorum, num. 65.

Retentioni litterarum cessat causa super quam fundatur, ibid. Minchaca declaratur & numerus sequent.

Consensus ubi non requiritur pro forma actus, sed ad partiu utilitatem, quandocumque subsequatur, conualectus actus, num. 66.

In retentione litterarum principaliter vergis utilitas, & interesse Regis, cuius est Regia, n. 67.

In retentione cognitione due tempora considerantur: decreum Senatus, & post illud executum: In primo principale est Regis interesse tollere violentiam, in secundo partis adstricta ad supplicationem coram Papa, num. 68. & sequentibus.

Regi principaliter pertinet vim tollere faciendo, ut Index reputat, & deferat appellationem, appresso tamen illam prosequi coram superiori, n. 70.

Vbi adest retentio in damnum Republica immediate; potest Fiscalis Regis solus, vel a principio deducere in Senatu, vel ex post facto de sistente recursum intentare, num. 71.

Voluntarium a principio fit nec essarium ob ius tentio quiescum, num. 72.

Voluntarium per quod deducere aliquid in iudicium, non licet discedere, cum ex suo facto sua semel fuerit aduersario quiescum, num. 73.

Citationi ad instantiam alium exequias renuntiari nequit, cum mel ex ea fuerit tertio ius quiescum, num. 74.

Renuntiare appellationi non potest appellans in pra iudicium partis appellata, num. 75.

Dilatatione semel obtenta nequit quisquis in alterius preiudicium renuntiare, num. 76.

Rescripto per aliquem imperato nequit impetrans renuntiare postquam ex eo fuerit alteri ius quiescum, num. 77.

Commissioni impetrans renuntiare nequit, postquam citatus fuerit aduersarius, ex qua ius sibi fuit semel quiescum, num. 78.

Secus ante citationem etiam commissio continet aliiquid ad commodum tertii, num. 79.

Rescripto, ante aquam per citationem, officiatum communiter renuntiari potest impetrans initio aduersario, num. 80.

Clericus reconvenitus coram laico non potest renuntiare sua conventiones, cum ex ea semel fuerit ius tertio quiescum, num. 81.

Renuntiare potest quis sive actioni, & iudicio intentio integrata, hoc est ante citationem, ante quam nullum fuit ius aduersario quiescum, n. 81.

Exceptionibus, & actionibus semel in iudicium deducit re integra posse pars renuntiare, antea quam ius sit tertio questum, num. 8.

Renuntiatio non valet in praedicione iuris alterius, & quovis ex renuntiacione inferri valet alteri praedicium, num. 84.

MULTOTIES contingit, ut postquam aliqua pars ad Senatum configerit petendo retentionem Bullarum, sua ob derogationem iurispatronatus laici, jutivè stran-

geri, quando ex externis ab his Regis illas imperavit, vel contra consuetudinem aliquarum dicet, ex qua solum originatis eorum beneficia dumtaxat referuntur sunt, & conferri possunt: vel ob derogationem prima instantie ordinarij, vel ob alias similes causas: & pendente hoc recusum in Senatu partes colligantur transactio composita ab illo definitum vel taciè, vel exprecè. Plures vidi dubitari, & peritissimis huius supremi Consilij aducatis consultis, an mediante hac transactione cesseret penitus quoad omnes praeditus recusus, vel an Regius Fiscalis illum infuper possit prosequi. In qua difficultate quid verius semper censui, per disputationem apparet.

2. Et pro parte negativa plura & urgent, primò defensione vassallorum, ad quam tenetur Rex, ipsorum est præcipuum interesse, quoniam hac conditione a populo in Regem omnis fuit translata potestas, ut illos tuatur, ut sapè diximus in hoc tractatu, ergo potest vassalus libere huic conditioni renuntiare, absque alterius dependentia, iuri enim pro se introducto quilibet potest renuntiare, ex vulgaribus.

3. Secundò, quoniam haec Bullarum & retentio principaliter interest parti, adeò, ut ei & non Regi incumbat supplicationem interponere ad Sedem Apostolicam, illamque iuxta Bullam in Cœna Domini, cap. 10. prosequi, vt non obsecrare firmavimus supra capitol. 2. a num. 82. cum sequentibus, versicul. Quod autem ipse pater, &c. Et superius a num. 70. & sequentibus, versicul. Iste igitur in 3. tom. &c. vbi latè probauimus, pati incumbere supplicationem hanc legitime interponere & prosequi, quia eius principaliter interest; ergo manifestè sequitur, quod sublatu iure principalis, resolutior omne ius ceterorum, quos in consequentiā negotium

4. tangit, prout abundè & in mirabilibus casibus examinavimus, & resolutius in tractatu de Regia protectione 4. part. 14. à princip. & per torum; vbi multa congesimus, que recte hic conducunt.

Tertio, quia sicut à principio liberè potuit opprimit, nec vi hoc remediò & extraordinario, nec illum in Senatum introducere; pariter & postmodum poterit liberè ab eo discedere, quia omnis res per quacumque causas nascitur, & per easdem dissoluitur, & valet argumentum de contractu ad distractum ex vulgarissimis axiomaticis, & nihil tam naturale est, quam modo, quo quid colligatum est, contrario iure idem dissolvi iuxta iuris regulam. Ergo dicendum, posse recurrentem ad Senatum pro remedio retentionis liberè ab eo discedere absque intertenuit, & dependentia Regij Fiscalis, ita ut per eius transactionem cesseret.

Quibus tamen, & aliis ad haec reducibilis,

quæ omitto, non obstantibus; contraria sententiam veriorem esse regulatiter affirmandum & erit, vt scilicet concordia inita inter colligantes pendente recusis ad Regem ob Bullarum retentionem, recursum minimè cessare, sed posse nihilominus Regium Fiscalem illum protegat. Cum tollere vim, & Rempublicam in pace, & quiete conferuare, atque ab oppressionibus defendere, ne orientur scandala, & ora fedanda; proprium sit officium Regis, eisique Regalia, ad quod moueot ex sequentiibus fundantis.

Primum, quoniam certum est, quod protectio vi oppressorum & defensio & Reipublica ne 7 aliquod scandalum, & detrimentum patiar, est propria Principis Regalia, illi referuata in signum supremæ potestatis à Corona inseparabilis & indubibilis, atque idem in scriptis bilis etiam, propt' evidenter probamus supra cap. 1. a num. 103. cum multis sequentibus, versiculis. Ignotum cum protectio; siue haec cognitio Principi referuata, cum sit preminentia & prærogativa Regis dignitas ab origine Regis, & cum ipso Regno intrinsecè orta, ut ibidem fuisse probauimus, ad quem copiosum locum te remitto, quia amplius non reperio.

Inde sequitur, quod in praedicatione Regie dignitatis nullus & haec Regalia potest renunciare, quoniam possit eam adhuc exercere Princeps, probant Belluga in speculo Principum, rubrica 23. §. sed pone, num. 9. Natta cons. 590. num. 1. Vincentius Franchis decif. 192. n. 7. Thefaud. decif. 177. num. 5. Iacobus Cancerius variarum resolution. lib. 1. capitul. 1. num. 70. pulchre Fontanella in tractatu de pactis nuptialibus, clausula 4. glossa 11. num. 76. & 77. fol. mihi 290. tom. 1.

Secundò probatur, quoniam Rempublicam principaliter interest parti, & de eiusdem utilitate, & salute tractare, & qua in tranquillitate potissimum constituit (vt sapè diximus) præcipuum, & principale interesse Regis est, textus expressus in l. nam sicut Rempublica tueri, nulli magis creditur convenire, quam Cef. ff. de officio prefecti vigil. conductus text. in cap. bene, §. Sancta Synodus 96. dñf. ibi: Quamquam (inquit Pontifici scribendo Imperatori) studi vestri, & Religions interest, ut in Episcopatus electione concordia principaliter sequatur in Ecclesia, &c. Et ex aliis pluribus iuribus, & doctrinis abunde probauimus in dict. capitul. 1. a num. 85. cum sequentibus, vers. Regi enim magis conuenit; & eadem 1. part. capitul. 3. à principio, & præcipue à num. 12. vers.

Quare Princeps continuo, &c. Et quia Rex caput est Reipublicae, à quo & dependet omnis potestas, Affl. q. in capitol. 1. §. ad huc, num. 3. de pace iurament. firma. Iacobus de Sancto Georgio de feudis, in verbo, Vicerius, num. 6. Matarita in Speculo, part. 4. dñf. 15. n. 3. Didacus Perez in l. tit. 15. lib. 2. ordinamenti, & Gregorius Lopez in l. 2. tit. 14. part. 3. per textum ibi, Menochius de presumptionibus, lib. 3. presump. 97. n. 30. Mafrill. de Magistris, lib. 1. tom. 1. cap. 1. num. 6. qui num. 5. dicit, quod Rex est velut Reipublica & ipsa, cuius loco subrogatur, eisique imaginem gerit, & dixit Auend. de exequend. mandat. cap. 1. num. 2.

Ex quo inferatur, quod is cui principaliter interest, negotiisque & principaliter tangit, in omnibus attenditur, eiisque ius, non illius cui

qui in consequentiam, & secundariò; prævaler, ut latissime mirabilibus doctrinis, & casuum varietate exornauimus de Regia protectione 4. part. capitul. 14. per totum. Igitur nec partium priuatarum conventionibus, nec etiam renuntiationibus poterit haec cessare recusus cognitio.

Tertio probatur, quoniam omnes casus, in 13 quibus dari potest Bullarum retentione & in Senatu, vni tantum ratione nituntur, & unico fundamento iustificantur, nempe præiudicium Reipublicæ, ac damno publicæ utilitatis, ad hunc dumatxat finem tendere, ob illumque fuisse salubre hoc medium introductum; probauimus supra cap. 3. Et in singulis retentionis causis specialiter examinavimus, vi in cap. 4. cum aliis sequentibus, clarè patet. Indò quando litteræ sunt extortæ in præiudicium tertij, retentionem nullatenus & habere locum, nisi vbi haec ratione unica, & fundamentum Reipublicæ concurat, imminentius supra capitol. 7. per totum.

Quare hoc ius retentionis principaliter est 15 ius publicum, cum & principaliter spectet ad statum, & utilitatem Reipublicæ, §. ius pracepta instit. de iustitia & iur. glo. 1. in l. ius publicum. ff. de patiis, & in l. 1. §. huic studi. ff. de iustitia & iure, §. final. institut. de iure naturali gentium, & ciuit. l. non videtur, C. de in integrum refutat.

Inde fit iuri publico (cum ad utilitatem 16 communis spectet) nemo & detrahatur, nec derogare possit, arque remittetur, nec priuatarum conventione tolli, in l. ius publicum, vbi Doctores & in l. inter debitorum, vbi Bartol. ff. de patiis, cap. cum tempore, de arbitris, cap. contingit, de sententia excommunicationis, l. 1. & 2. C. sine sensu vel reliquo, & Gloss. in cap. si diligenter, de foro competent. l. 2. §. ius Reipublicæ, ff. de administratione rerum ad ciuit. pertinet. Cardos. in præiudicium, verb. Ius, num. 2. & 3. & verb. Delictum, num. 9. Vbi etiam dicit, quod cum delictorum panitia pertineat ad publicam utilitatem, non impedit priuatorum conventione, cum iuri publico derogari non possit, vbi plurimos citat.

17 Et huic fundamento direcè & conuenit communi illi, & verissima Doctorum distinctio, quod iuri publico, quando principaliter in utilitatem Reipublicæ fuit introductum à lege, & secundariò in fauorem aliquorum, priuatorum conventione detrahi nequeat, aut renuntiari priuato licet, & ita procedunt subridicula, & per dicta iura, & l. 2. §. sed quia reverentur, C. de iur. prop. calum. dandu. probant Fortunius Garcia in l. 1. §. huic studi, & num. 9. ff. de iustitia & iure. Contraurruias in cap. quamvis patrum part. 2. §. 1. num. 5. & 6. Gutierrez de iurament. confirmatoria, part. 1. capitul. 1. à num. 2. & capitol. 16. num. 50. Alexander. Turamini, de legibus, part. 2. cap. 6. à num. 2. Petrus Barboli. in l. 1. part. 1. num. 36. ff. soluto matrimonio, & in l. alia, §. eleganter. à num. 14. cum sequentibus cuiusdem. Suarez de legibus, lib. 8. cap. 6. à principio, Nouarius in tractat. de fin. human. actuum num. 25. At mendar. in proemio addition. ad Recopil. legum Nanarum, num. 23. Quia tunc si publicani offendat utilitatem renuntiatio non operatur, ex eiudem iuribus, & Doctibus.

At quando lex & dispositio principaliter tenet in fauorem singularium, & secundariò at-

que in consequentiam & in fauorem Reipublicæ, rectè admittitur renuntiatio ex l. si quis in confribendo, C. de Episcopis & Clericis, l. penult. C. de patiis, cum vulgaribus.

Et hanc distinctionem communiter à Doctibus sequi firmant Abbas, Felin. & alij in cap. 19. diligenè de foro competent. de qua testatur Petrus Barboſi. dicta part. 1. num. 64. Cuiacius ad titulum, C. de confribibus, Cardinalis Tuscius tom. 4. litera I. conclus. 511. num. 28. Suarez de legibus, lib. 8. cap. 6. in principio, Barboſa axiom. 155. num. 14. Igitur cum hoc salubre remedium retentionis Bullarum & principaliter sit inducētum, & inuentum ad utilitatem & fauorem Reipublicæ, & secundariò in utilitatem vassalorum, sequitur, ut per eorundem conventionem & concordiam, seu etiam renuntiacionem regulariter tolli nequeat, nec ceserit.

Quarto probatur, quod licet quis possit renuntiari remedio priuilegiato, & extra ordinem tā lege vel Principe sibi concessio; procedit, quando priuati renuntiantur donatax respetu utilitatem & fauorem, secus tamen quando finul contingerit utilitatem Principis, ut ex l. 1. & 2. ff. de iudicis, l. 1. §. & post operis, vbi Iaffon. num. 11. ff. de nosi operis mentiatio. Iulus Clatus §. fin. quest. 42. Iacobus Cancerius variat. refut. lib. 2. cap. 2. de iurisdiction. num. 194. Giurba confil. 95. num. 13. Joannes Maria Novarius in præiudicium, & variatio. fori. sect. 3. quest. 7. num. 14. fol. 196. Quo loci illam regulam generalem, quod quilibet possit renuntiari fauori suo, ut eatenus vera sit, limitat, si priuilegium concernat fauorem renuntiantis tantum; secus si fauorem superioris respiciat etiam, quo casu renuntiatio non subsistit, tanquam facta in eius præiudicium.

Quapropter superioris consensus necessariò requiritur, & ut renuntiatio possit valere, sine quo non potest subsistere. Romanus confil. 12. num. 8. & ibi Scholastica Cardinal. confil. 38. ad fin. Affl. decif. 133. Granius decif. 8. n. 50. Joannes Baptista Cotta de sciencia & ignorantia, centur. 2. dñf. 66. num. 15. Rourius pragmat. 2. num. 25. tit. de iurisdiction. inuit. non turband. Dadiacus Perez in l. 2. tit. 1. lib. 3. ordinamenti, Caiſſens. confil. 431. num. 3. in principio, Andreas Gailliis obseruat. 40. num. 3. lib. 1. Cardinal. Turamini litera C. conclus. 1027. num. 3. Marius Giurba confil. 95. num. 13. Cenedus Canonicarum quest. 12. num. 8. 9. & 10. Rota decif. 22. num. 8. part. 2.

Ex qua doctrina fluit, quod vassalus non potest abfici domini & confensa in alterius iurisdictionem conferire, nec exprefse, nec tacite; quod si fecerit, nullum inferset præiudicium dominio prorogatio, sed dominus poterit eandem auocare per textum in cap. Imperiale, §. præseſſor, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per quos bene Ioannes Maria Nouarius in præiudicium & variatio. fori. quest. 7. num. 15. sect. 3. probant etiam Abbas reaſſimant, & ibi singularis glossa in duas de prohibitis feudi alienatione per Federicum, vbi pulchri Affl. decif. num. 23. sequitur Bald. in l. si quis in confribendo, C. de patiis; per qu

& loquendo in criminalibus, vt non admittatur hac protogatio in præiudicium domini, Marsil. in praxi. § expedita, num. 67. Aldouinus consil. 10. num. 2. Farinacius quest. 81. num. 190. Iacobus Cancerius variarum resolution. lib. 2. c. 2. de iuris nullit. 1. num. 64.

Hinc exemptus non potest prorogare iurisditionem alterius † in præiudicium superioris, nec pars solius consensu sufficit. Panormitan. in cap. cum tempore, per textum ibi de arbitria, num. 2. & Doctores communiter in l. si quis in conscribendo, C. de patris. Socinus in cap. significasti, de foro competenti. Ioannes Maria Nouarius in praxi electione for. cap. 7. num. 14. ad fin. sectione 3. pro voluntate diximus hoc eodem tractatu p. cap. 11. à num. 15. vñque ad finem, vers. Quod secundum partem, &c. Vbi plurima alia videnda de hoc articulo, & sequenti, multaque scitis dignissima alia recenserunt.

Quintūd. & pro hac parte fortiter viget, quoniam eccl. fatetur, quod hoc cemicum extraordinarium & fab. nec non est principaliter introductum in favorem Regis, nec eius principaliter interesset; sed in d. aequali communitate, & utilitas seu fauor resultaret subditorum, & ex quo principialiter omnibus eis prodest; nihilominus ob connexitatem iuris, & indumentum non potest valere transactio in præiudicium iuris Regis absque eius consensu, & intertenuit non subsistit, cum transactio fortius nequeat effectum tescerit iuris renuntiantis, quoniam inferat præiudicium iuri Regio, procedit enim virutumque ius ab uno fonte, & eadem origine individua, & inseparabili, quia

que non possunt † nisi connexè produci non possunt nisi connexè tolli. Nos latè de Regia protectione 4. part. cap. 10. num. 96. & ferè per totum, cap. vbi multa ad propositum. Connexa etenim & individua adeo reputantur idem, ut nihil fieri possit contra unum, quin fiat contra alium, & in eum inferat † præiudicium. Sigismundus Scaccia de appellatione, quest. 17. lim. 10. 21. sub num. 26. Ancarranus consil. 16. n. 2. Graueta consil. 175. num. 4. & 5. & consil. 461. num. 50. & consil. 936. num. 27. & sequentibus. Bartolos. axiom. 51. num. 2. Sardus decif. 199. n. 13. qui etiam dicunt, quod † connexa sunt individualia.

Vbi enim ius superioris complicatur, etiam tacitè cum iure subditorum; horum renuntiatio non valet in illius præiudicium, cuius ius † tacitè complicatum est in dispositione. Felius in cap. cum dilecta 7. de rescripta, Abba. in cap. significasti, num. 11. de foro competenti. Cardinalis Tusch. littera P. conclusion. 759. num. 3. videndum ad id Galpar Guillermus in apologia fendi, capitul. 8. num. 31. fol. 42.

Pro quo et optimus text. in cap. cum tempore 30 re 5. de arbitria, dum loquitur † in compromisso inter colligantes, ibi: Nos arbitrium ab ipso probatum decernimus, illis damtaxat capitulis exceptis, que contra libertatem ipsius monasterij, & duarum capellarum eiusdem in arbitrio sunt expressa, cum, est sponte voluntatis, de iure tamen requiriens sine licentia Romani Pontificis renuntiare prilegii, vel indulgentiis libertati, que monasterium illud indicant ad ius & proprietatem Romane Ecclesie pertinere, &c. text. etiam in cap. cum olim 14. § nos igitur de prilegiis, ibi; Nos igitur attendentes, quod eadem prilegia

non sollemmodo pro libertate monasterij faciebant; sed etiam exprimebant ius nostrum, & Ecclesia Romana institutam tenebantur: ne in nos monasterij lauso redundaret, ad prilegia exhibenda partem eius de gratia diuimus admittendam, &c. prosequitur in fine: In ceteris autem latam a predictis iuribus sententiam pro Colubriens. Ecclesia confirmamus, &c.

Hinc est, quod Abbas non potest renuntiari † exemptioni ab ordinario sine sui conuentus licentia & consensu, decif. 21. num. 8. part. 2. diversor. Cenedus q. 12. num. 10. Sarabia de iurisdictione adiunctorum, q. 7. num. 7. in fin.

Elicet exempli possunt prorogare iurisdictionem ordinarij, † vt post alias Sabia vbi proximè num. 4. tamen id erit intelligendum, dummodo huiusmodi prorogatio & renuntiatio exemptionis non redundet in præiudicium alterius, quoniam prorogans, & renuntiantis dumtaxat, Geminianus in consil. 83. num. 9. Cornelius consil. 2. 14. num. 8. lib. 2. Ferretus consil. 102. n. 18. quos sequitur Seraphinus decif. 95. num. 7. Sarabia vbi proximè num. 5. idem dicit Gregorius Lopez in l. 1. glossa pro privilegio, titul. 1. part. 2. Fabius Anna consil. 207. num. 10. Anna Senior. singular. 120. Giubia consil. 65. num. 14. dicentes, quod fieri subditus facta † prorogatione non possit petere remissionem, cum iam prorogauerit, potest tamen illam petere suus superior.

Et quod renuntiatio sui iuris, quando redundat in præiudicium alterius, non valeat, faciunt latè tradita per Mandelum consil. 74. num. 3. Seraphinus decif. 324. num. 5. plures concorditer pro hac sententia Dom. Praes. Granatenf. Valençuela Velasquez num. 86. Nouarius in præiudicium fori, quest. 7. à num. 15. cum sequentibus, sectione 3. vbi plura exempla reddit, vt possit quis edere iuri & privilegio suo, quando illud ius & privilegium respicit † tantum eiū commodum, non autem quando recipit etiam commodum alterius, vel publicum, probat post alia iura Ascanius Tamburinus in tractatu de iure Abbatis & Pratalor. tom. 1. disp. 16. quest. 15. num. 3. Peirinus in ritual. minor. part. 2. nota 10. Siluester verbo, Privilégium, quest. 10. Armilla eodem verbo, num. 9. Nouarius in questionib. forensib. part. 1. quest. 66. num. 2. Thomas Sanchez in summa tom. 1. lib. 4. cap. 39. num. 29. Sigismundus à Bononia in tractatu de electione, part. 1. cap. 2. dubio 25. num. 7. Laborius in variis luctuationibus, titul. 4. cap. 14. num. 87. Suarez de legibus, lib. 8. cap. 6. num. 2. Pater Diana resolution. moral. 3. part. tractat. 2. de dubia regular. resolution 86. verso. His sequuntur.

Hinc est quod cum dispositio Concil. Trident. sessi. 24. de reformat. cap. 10. Cusa omnes † præficiens primam instantiam ordinarij, sit inducita non solum in favorem subditorum sed etiam iurisdictionis ordinarij: solus consensus alterius, cum habeant ius complicatum, non admittitur, nec valet renuntiatio, quia redundat in præiudicium non consentientis, quem etiam negotium tangit iuxta declarationem à sacra Congregatione latam, Paz in praxi tom. 2. præludio ultim. num. 18. & alij fecuti à Saravia dict. quest. 7. num. 7. & à Nouarii in praxi noui iuris Pontificij, conclusione 1. alias 34. num. 6. fol. 141.

Renuntia

Renuntiatio etenim facta, quæ redundat in præiudicium alterius, vel iuris publici, non valet, Valafecus de iure emphyteuti, q. 27. num. 19. & post alios Cardoso in praxi indicum, vers. Ius, num. 5.

Et quando adest connexas, & complicatio iurium alterius † cum iure renuntiantis, ita ut non possit renuntiatio exequi, quin inferat præiudicium alterius habenti ius simul complicatum, vt etiam contra renuntiantem exequi renuntiatio nequeat, nec effectum habeat, quia tunc non est separabile eius præiudicium: pluribus exemplis confirmat Azor. institut. moralium lib. 5. cap. 22. de privilegiis, quest. 10. optimè Fuchsus de visitatione, lib. 1. cap. 10. num. 21. Sarauia de adiunctor. iurisdict. quest. 7. num. 8. quantum factum renuntiantis ad dolorem nostrum, iniuriamque nostram non portrigitur, l. 1. 2. & 3. ff. liberal. causa.

Elegans est Rota decisio † vt per Seraphinum, 341. num. 7. in hac: Nec obstat, si replicetur, nonne agat respectu primogenitorum, quia quotiescumque quis renuntiando fauori suo, præiudicium necessario alteri, & sic præiudicium alterius est insuperabile, renuntiatio etiam non tenet respectu renuntiantis, Barthol. in d. l. pen. 3. vers. Secundo casu, C. de patris, & ibi Iacobinus in n. 6. Ita autem præiudicia sunt insuperabili, nam si dominus Iulius non præstissem consensum, &c. Quæ quidem decisio singulissima est.

Facit etiam altera Rota decisio † vt per Farinacium decif. 172. in posthumis, tom. 2. que in n. 3. ita sit: Nec visum fuit, posse sustineri sententiam saltim quoad citatos, cum omnes presentant venire ex eodem fideicommissu, eadem est omnibus causa defensionis, in l. hoc indicio, vbi Glofia, & Doctores, ff. familia ericundiæ, & fuit in his terminis in eadem causa refolutum die 10. Decembris 1604. & die 1. Iulij 1605. coram bona memor. Isto, vbi fuit annullata sententia re integrativa lata per bona memor. Penniam ad fauorem Ascanij ex eo, quia non fuerant citati Ferruci, qui tamen in causa, sicut etiam citati aliqui consores, &c. Et quod quando interesse commendati est, insuperabile à iure tertii non citari, vel non condemnari, vt nec etiam contra condemnatum mandati possit executioni prolata sententia, elegans est Rota decisio alia 906. n. 3. apud Seraphinum.

Alia est ad hoc mirabilis Rota doctrina plurimes confirmata, & approbata in vna Burgensis 5. sept. vt per Alexand. Ludouicus decif. 319. que in n. 1. ita sit: Et contra omnes processum ad subhastationem, & deliberationem deuentur fuit, citato tantum procuratore Grifonis, & Galleto, & propriece subhastatio fuit nulla, non solum quoad alios non citatos, l. creditor. C. de distractio ne pignorum, vbi Albericus, Affilius decif. 318. n. 3. sed etiam quoad ipsos Grifonum, & Galeotum ratione individualiter, Baldus in l. n. 6. 3. vers. Aut continet quid individualium, C. de errore calculi, Fulgos. in l. hoc num. 2. vers. Sed & si iudicium, ff. familia ericundiæ, Ruinus. consil. 129. num. 12. & 13. lib. 5. Hieronym. Gabiel. consil. 56. n. 17. lib. 1. &c. H. Cœnus de celebti decisione.

Pro qua plures alii ad idem est Rota emanantur, vt in vna Spoliy domus 192. num. 3. & 4. ibi: Nullitates autem dictæ sententiae deducuntur domini ex defectu citationis Fabij Barna-

ba alterius ex fratribus de florentiis possessoribus dicta domus pro induitio una cum aliis, cuius omissione causavit nullitatem sententie, etiam quoad alios citatos pro induitio possidentes iuxta Gabrielum consil. 56. num. 18. lib. 1. & alios allegatos in decisione facta in hac causa sub die 10. Maii præteriti, &c. quam adducit post tractat, de manu. Ludouisi Post.

Aliam decisionem Auximan. fideicommissum coram Veropio, que est inter recollectas per eundem Ludouis. Post, post d. tractat de manente.

334. quan. n. 26. & 27. ita dicitur: & hinc etiam sequebatur alia nullitas eiusdem mandati, cum nec citati fuerint filii D. Cornelij illius expeditione, & eadem nullitas operabatur etiam ad fauorem ipsius Phaebi, cum communis esset causa defensionis, dum omnes veniebant ex eodem fideicommissu, l. in hoc indicio, ibi DD. ff. famili. ericundiæ. Cardinal. Cauallieri. decif. 396. num. 2. & in Ariminens. donatione 8. Martij 1610. coram me; & ageretur de sustinenda executione, que tanquam individualis non poterat ex parte, aut fauore alterius solùm valere, Abb. in cap. cum inter. num. 24. de sententia & re indicata. Ex parte de Graffis decif. 5. n. 3. eod. sit. & decif. 2. n. 8. de sententia excommunicationis, Rota decif. 118. n. 4. p. 1. recent. &c.

Quæ doctrinam obseruant Ludouisi Post, in dicto tractauit de manente, obsernat. 12. sub num. 57. Vbi quod citationis † omissione quoad 40 vnum pro induitio possidentem inducat nullitatem etiam quoad alios citatos: & iterum quod omissione citationis contra vnum operatur nullitatem etiam ad fauorem alterius, vbi communis est causa defensionis.

Olivierius Beltraminius in annotatione ad supradictam decisionem 319. Alexandri Ludouisi littlera A. num. 7. ita in hac prosequitur: & quod stante connexitate iuris ex eadem causa † proposito, defectus citationis vnius ex his consortibus annulat actuem etiam respectu citati; Rota decision. 47. num. 7. part. 2. in recent. Et de pluribus venientibus ex eodem iure fuit dictum in Marceraten. hereditatis 13. Maii 1616. coram Reuerend. P. D. Cauallieri; & id est quod plures sint possessores, & vnu citetur dumtaxat, alter vero non; processus est nullus in totum, etiam respectu citati; ita fuit dictum in Romana Spoliy domus 15. Decembr. 1617. coram R. P. D. Pirobano. Si tamen sententia, & mandatum potest exequi super portione citati † absque eo, quod præiudicium in proportione non citari: valer processus respectu citati: ita fuit dictum in Romana pecuniar. de column. 18. Aprilis 1617. coram R. P. D. Duxeto, vbi responderetur ad dictum in causa Marceraten. Et quando intercessu non est connexum, & tunc defectus citationis quoad vnum, non prodest nec nocet quoad alium legitimè citatum, Rota alios cumulans decif. 561. num. 13. part. 1. in recensibus, &c. Haec etiam Olivierius Beltraminius.

Pro cuius mirabilis doctrina confirmatio non minus celebris adest Rota decis. in vna Almeriens. decimarmar. 14. Maii 1614. coram Pirobano nouiter recollecta in posthumis Prosperi Farinacij decif. 576. que à num. 5. sic determinata.

Etiam aliqui ex domini exsistimabant, † nullitatem contra eandem sententiam in hac secunda positione exsistit, dum sententia legitima lata ad fauorem Martini Attendararii, &

P. 3 Ecclesiæ

Ecclesia Almeriensis. Et tamen Ecclesia non erat in causa nec in monitorio nominata, nec pro Ecclesia comparvens mandatum habebat, & idem sententia nedum remansit nulla respectu Ecclesie ad cuius instantiam non fuit citatio transmissa pro audienda sententia; sed etiam Arrendatarii proper induvidutatem ipsius sententie, vt dicit Cæsar de Grassi deciss. num. 2. & 3. de iudicata, & multo magis proper conixerat, quibus Arrendatarii non potuit superedificare propter carentiam sui iuris, Abbas cap. cum inter, num. 24. verf. Per hanc rationem, de re iudicata, qui post alios in his terminis loquitur, &c. Cum qua decisione plurimæ aliae concordant adductæ hucusque a num. 30. cum sequentiibus.

Et eadem decisione Farinacijs 576. modò relata ita vterius & singulatim prosequitur.
Nec responsiones date & satisfaciebant, quod scilicet in connexis, & inseparabilibus sententia late pro uno suffragante alteri: nam id procedit in consequentiā, & quod iustitiam, si sententia valide est prolatā; fecerūt r̄ vbi Ecclesia præterit dīcēdū iuuari ex eadem sententia quæ corrūt ex defectu citationis. Et è conuerso dūm dicebatur, quod si sententia late contra Ecclesiam corrūat defectu nullitatē, non trahit secum invaliditatem sententie Attendatur, & id patiter procedit, quando causa sunt aliena, & interesse connexi, & inseparabili, cùm effectum, & executionem non possit respetuū viuis producere, quin redundet in damnum, & prajudicium alterius simili habentis ius suum connexè, & complicatè quod totum suspenditur, in dū nulla erit sententia in totum, & respectu omnium ex dictis decisionibus, & doctrinis haec tenus in hoc fundamento adductis, seu declarandis; & eodem modo loquuti fuisse, de Regia protellione 4. part. cap. 8. a. n. 23. & à num. 52. Quando nemp̄ t̄ commode posse tel exequi condemnatio contra condemnatum pro sua proportione, quæ commodè admittit diuisiōnem.

separabiles, ut dicant Felinus in cap. cum inter-
num. 10. ver. Nec est verum de re iudicata; &
Gabriel consil. 56. num. 16. volum. 1. Secus verò
quando intercellit eum connexum, & omnes sunt
nominati in sententia, quia tunc sententia quo-
ad unum validia, & quad alterum invalida, esse
non potest ex ratione. At illis decim. 1. & al-

Non potest ex rationibus Articulis decr. 218. allegatam per Cesareum Graffis, &c.
47 Eadem Rota † in vna Cordubensi, statuto-
rum 24. Ianuarii 1590. coram Cardinali Seraphino adducta per Marchefan. de commissionibus
2. part. capitul. 6. de commissione quando terius ad
caus. administratur, §. vniō, que est post dict. cap.
in ordine 6. que ad finem dictæ decisione, ita dic-
tū: Clerici verò non possunt cuitata execu-
tionem respectu expensarum, quia eorum con-
tumacia eis nocet, Gabrieliſ de fententia, con-
clusione 3. num. 5. An autem talis fententia de-
beat mandari executioni respectu negotii principaliſ contradictoſ Clericos, domini dubita-
runt, eo quid intereſſe eorum videtur inseparabile
ab intereſſe ciuitatis per ea, que tradiſ Angelus in l. ſi ſuſpetta. num. 3. in fin. ff. de inofficioſ.
teſtamento, &c.

Vide etiam latissimè quæ de hoc iure conne-
xo, & complicato in inseparabilibus, vt alteri
neque praeditare, nec ipsi renuntianti, in-
fia 2.p. cap. II. à num. 45. cum multis sequentibus,
vers. Quantum attinet ad secundum cap.

48 Conducit etiam Rota decisio † apud eundem
Farinacum eodem ton. 769. num. 3. in hac: Ultra
quod dictæ sententia tanquam vnicæ structura
verborum conceperat, & non per capita distin-
cta, data intuitu in parte, remanent iniuste
in totum, & exequi non possunt, adnotata per
Cinnum, & Salicetum in l. 2. C. de re indicata,
Puteum decis. 315. num. 5. part. 2. diuersorum lib. 1.
in nouissimo, Rota decis. 221. num. 1. & decis. 315.
num. 5. part. 2. diuersorum; etiam si illis confa-
ret de bono iure, Chisanen. decis. 172. Seraphi-
nus decis. 168. num. 11. &c.

tium ex hacenus latè traditis. Et quia in de-
pendentibus à Principe + confusis partium
nihil operatur, Abb. in c. clim., num. 9, de rei-
tud. Peregrin. decis. 152. lib. 1. Marquet. de com-
missionibus à peregrinis oris &c. 5. vnioco, n. 62.
tom. 2. fol. 417.

teneat, tamen + accedente ipsius tertii consenu, 60
velante vel post gratiam validatur, ita cum
Decio in cap. super eo, num. 16. de officio Dele-
gati, vbi Anton. de Buttio num. 15. Abb. num. 5.
Immola num. 10. Barbat. num. 27. cum sequenti-
bus, determinauit Rota, vt per Stephanum de-

*Et hanc partem (licet ex aliis diuersis fundamen-
tis, nullo tamen ex hac tenus à nobis con-
sideratis adducto) repario, remissi de quic-
cumque parte.*

Ac idem interueniente, vel *quod accedente partiis* 61
consensu cessat violentia, quia fundatur recusus iste, iuxta definitionem Aristotelis 3. Ethicorum, qui sic violentiam definit, *quod violentum est a principio exercitatio paſſo zim non conferente, hoc est, non opinante, seu inuante, ut post eundem Aristotelem tradidit Diuīnus Thomas communiter receptus 1. 2. quæſit. 6. art. 4. & 5. quem etiam sequitur Nauartus conf. 1. num. 2. de iure iurando, ac prius in manuali confessi præludio 6. n. 2. & 4. Ioan. Petri Moneta in tractat. de conſervatoribus, cap. 7. num. 88. Quare Patroni consensu cum faciat esse violentiam, pariter & recusum, quo iste fundatur, ut sapè diximus.*

56. *Quod etiam illius causa transirent; sed etiam
taentibus, vel forte etiam tenetibus, quod
vtilium intellige secundum superiores distin-
tiones. Haec enim Menchaca, quo loco tū in nu-
meris sequentibus latē defendit, hanc retentio-
nem Ballacum prouenientē iure naturali cuilibet
permittente defensionem licetam.*
*Quam nostram resolutionem veram esse in-
tellige regulariter, cū fodere tamen distin-
tiones, vt tunc procedat in illorum casu re-
tentione, in quibus simpliciter & absolutè abs-
que aliqua qualitate & requisito cognitione hæc
habet locum, & in quibus immediate vigeret vti-
litas publica, absque parti aliecius particula-
rū nisi in eo quod etiam illius causa transirent; sed etiam
taentibus, vel forte etiam tenetibus, quod
vutilium intellige secundum superiores distin-
tiones. Haec enim Menchaca, quo loco tū in nu-
meris sequentibus latē defendit, hanc retentio-
nem Ballacum prouenientē iure naturali cuilibet
permittente defensionem licetam.*

Exemplum etiam nunc ist distinctionis mem-
bri reddit potest ex litteris Apostolicis obtentis
in notabile & scandalosum praedictum iuris
tertii, quibus tunc retineti diximus, & proba-
uimus, quando in Principe deficit potestas tol-
leendi rem alterius absque cœla cognitio. &

Aut enim hic recensus, & Bullarum retentio peritur in iis casibus, † in quibus non absoluere, & simpliciter interuenient ius & utilitas publica, sed secundum quid, & cautiuem, & sub aliquo supposito, nempe deficiente & celsante consensu partis, cuius principale negotium tangit, & tunc quandocumque etiam pendente recensu interuenient, cessabit recensus, declarabo.

59 Huius generis est Bullatum † retentio ob derogationem iurispatronatus laicorum factam abſque patrōnū consensu, quia cum super hoc defectu confensus, & super haec qualitate fundetur recursus ad Bullatum retentionem, eo quod quando in voluntate alteri a ſe non preſentato fit collatio beneficii, insurgit ratio publicæ velitatis, & scandali, eo quod retrahentur fideles alij a fundatione Ecclesiastium, Capellaniatum, & iurispatronatus, aliorūmque operum piorum, quam rationem reddunt, omnes Doctores, qui de hec tractant, & Nos citauimus ſuprà hac 1. part. capitul. 8. num. 30. adēt ut ſemper quod accedat consensus patrōni laici, vel à principio impreſcriptionis interuenient, ceflat omnino hoc retentiois remedium, ut ſuo loco fuliſt tractandum, quam refolucionem etiam & reſēd amplectitur in iis terminis Pater Henriquez loco citato ſuprà cap. 5. & unico, num. 16.

Quia licet gratia in præiudicium tertij non

⁶⁵ Comprobatur insuper, quid t Regia uitio, & protecio pupillorum, viduarum & aliarum miserabilium personarum omni iure eis debita à Principe supremo, iuxta cap. 1. & 2. 87. distinctione, cap. ab Imperatoribus 23. quest. 3. cap. Regum officium, cap. administratores 23. quest. 5. quod & abunde comprobatur Carlebalis in tractatu de iudicis, distinctione, quest. 6. fol. 7. a n. 528. cum sequentia. Eorum tamen priuilegium variandi, & eligendi forum Regium, cessat ob consensum miserabilium in forum ordinarij, quasi protecio Regis sit subordinata consensu miserabilium, Contra cuius prædictar. cap. 6. n. 5. verius. Non, Azenud, in l. 8. & 9. num. 5. fol. 3. lib. 4. Recop. Nouarius in praxi de variatione & elect. fori. fol. 2. quest. 21. num. 19. & 9. 13. num. 8. & 9. nouissimum Carlebal. in tractatu de iudicis, dist. 2. à num. 6. 4. cum sequentibus, quantum in hac miserabilium protectione vertatur magis fauor publicus, quam priuatus, ut ex multis Doctoribus probat ipse Carlebal ibidem num. 598. cum tame subordinatus sit consensu miserabilium. Quod pariter, & eccl. modo procedit in hac retentionis protectione, qua certa causa fundatur nempe in defectu consensu partis oppresione, ac idem quandocunque interueniat, dabit protecio, & recursus cessat ex Regula vulgaris cessante causa, quod cesset effectus; ut hactenus diximus, & mox prosequitur supplicatio per suos legitimos trahentes, vt suo loco latè diximus supra cap. 2. à num. 8. cum multis seqq.

Secundum tempus erit, postquam Senatus

decetum retentionis deceperit, t quia tunc parti, cuius interest principale negotiorum incumbit, & teneat supplicationem proponere, & illam prosequi, qui hoc pertinet ipsi parti, & non Regi, ut fuius probauimus ex verbis Bulla in Cœna Domini, superius dict. cap. 1. à n. 82. Item similes sicut dicimus de primo genere violentiae, quando à Iudice interponitur appellatio, quia non obstante suam vult violenter & sententiam exequi, ob quod recurrerit oppressus ad Senatum pro eius delatione, & executionis sententia suspensione, interim dū ipse pressus recurrerit ad superiorum Ecclesiasticum in prosecutione sua appellationis, quam ipse & interponere, & prosequi teneat, non Rex & eius Senatus ad quem solummodo pertinet suspendere violentiam sententia executionem ad effectum prosequenda appellationis, quia hoc modo illa vis sublata dicitur, non aliter, quod principaliter interest Regi ipsi: tamen prosequi ipsam appellationem (cui Senatus decernit defendunt) ad partem recurrentem, & quæ ilam emisit, spectat, non ad Regem.

Nec obstat tertium, quo dicitur, sicut à principio fuit t liber voluntatis parti non vti hoc extraordianrio, & salubri remedio; ita, postquam illo vti sublata dicitur, non aliter, quod principaliter interest Regi ipsi: tamen prosequi ipsam appellationem (cui Senatus decernit defendunt) ad partem recurrentem, & quæ ilam emisit, spectat, non ad Regem.

Secundum responderetur, quod licet à principio fuerit voluntarium remedium proponere partem, tamen post illius pendentiam effectus est necessarius, ex quo semel ex sua voluntate acquisitus fuit ius tertio; ita probat celebris text, in l. 1. §. prodeß quorum legatorum, vbi Vilianus in hac: *Vñat si quis caput quidem ex voluntate tuis possidere posse vero voluntate non perferat, nihil nocet; quia semel possidere caput ex voluntate vbi Glossa verbo, Quia semel pro eadem parte adducit legem si tamen in fin. ff ad Macedonianum, sicut, C. de actione & obligatione. §. religiosum vero distinum locum infis. de rerum distinctione, ex quibus deducitur axioma, quod à principio fuit voluntarium, ex post facto sit necessarium.*

Quatenus autem in dicto secundo argumen-

to diximus, supplicationem ad Sanctissimum, & eius prosecutionem legitimam pertinere parti, cuius interest, non Regi; verissimum est t absque laesione nostræ resolutionis certissima, ad quod duo tempora considera; primum, dum adest violentia, & super ea cognitio, quia ad illam subleuandam principaliter interest Regi, & Reipublicæ, ad cuius uititionem teneatur Rex ex obligatione officij Regalis, quæ violentia consistit in executione litterarum, cāmque tollit Rex suspendingo candem, & retinendo litteras, ne illis vtratur interdum, quod sua sanctitas instructus, & informatus de inconvenientiis utilius prouideat de remedio, & dum prosequitur supplicatio per suos legitimos trahentes, vt suo loco latè diximus supra cap. 2. à num. 8. cum multis seqq.

Secundum tempus erit, postquam Senatus

decetum retentionis deceperit, t quia tunc parti, cuius interest principale negotiorum incumbit, & teneat supplicationem proponere, & illam prosequi, qui hoc pertinet ipsi parti, & non Regi, ut fuius probauimus ex verbis Bulla in Cœna Domini, superius dict. cap. 1. à n. 82. Item similes sicut dicimus de primo genere violentiae, quando à Iudice interponitur appellatio, quia non obstante suam vult violenter & sententiam exequi, ob quod recurrerit oppressus ad Senatum pro eius delatione, & executionis sententia suspensione, interim dū ipse pressus recurrerit ad superiorum Ecclesiasticum in prosecutione sua appellationis, quam ipse & interponere, & prosequi teneat, non Rex & eius Senatus ad quem solummodo pertinet suspendere violentiam sententia executionem ad effectum prosequenda appellationis, quia hoc modo illa vis sublata dicitur, non aliter, quod principaliter interest Regi ipsi: tamen prosequi ipsam appellationem (cui Senatus decernit defendunt) ad partem recurrentem, & quæ ilam emisit, spectat, non ad Regem.

Nec obstat tertium, quo dicitur, sicut à principio fuit t liber voluntatis parti non vti hoc extraordianrio, & salubri remedio; ita, postquam illo vti sublata dicitur, non aliter, quod principaliter interest Regi ipsi: tamen prosequi ipsam appellationem (cui Senatus decernit defendunt) ad partem recurrentem, & quæ ilam emisit, spectat, non ad Regem.

Secundum responderetur, quod licet à principio fuerit voluntarium remedium proponere partem, tamen post illius pendentiam effectus est necessarius, ex quo semel ex sua voluntate acquisitus fuit ius tertio; ita probat celebris text, in l. 1. §. prodeß quorum legatorum, vbi Vilianus in hac: *Vñat si quis caput quidem ex voluntate tuis possidere posse vero voluntate non perferat, nihil nocet; quia semel possidere caput ex voluntate vbi Glossa verbo, Quia semel pro eadem parte adducit legem si tamen in fin. ff ad Macedonianum, sicut, C. de actione & obligatione. §. religiosum vero distinum locum infis. de rerum distinctione, ex quibus deducitur axioma, quod à principio fuit voluntarium, ex post facto sit necessarium.*

Multa

⁷³ Multa enim à principio t cuiquam voluntaria sunt in iudicium deducere, à quibus post deducta, non potest discedere absque consensu aereius patris, cui ex suo facto ius fait semel adquisitum, vt probant Decius in l. id quod non frum, per textum ibi, ff. de regulis iuris, & ibi Cagnolus num. 15. Baldus in l. cum à sacro (qui est bonus textus) C. de iure dotum, Gillelmus Benedictus in cap. Rainnus, in verbo, Fideicommissaria subf. 23. fol. 63. de testamentis, Marcus Antonius Marci column, in tractatu de Ecclesiastico redditibus, cap. 26. num. 17. Menochius in cons. 489. num. 2. lib. 5. Villalobos in commun. opinion, littera F. num. 65. Suarez allegat. 19. n. 5. Thomas Nonius cons. 49. num. 19. Fabius de Anna consl. 2. num. 1. Scradler, in Miscellan. cap. 4. num. 6. Gaffis de effectibus Clericatus, effectu. 1. à num. 421. Et sursum, qui duo ultimi dicunt, quod si is, ad cuius t petitionem citatio admisita est, renuntiatur citationi iphi, postquam per intimacionem ad notitiam citati peruenit, non poterit, cum semel ius tertio acquisitum fuerit ex citatione executa, per text. in l. fin. ff. de part. 1. l. post perfectam, C. de reuocando donationibus, l. post mortem, 5. final, & ibi Barthol. ff. de bonorum possessionibus contra tabul. Sicut nec appellans poterit renuntiare appellationem à se iam interposita in praeditum partis t appellante tenitus, Bald. in l. postquam liti. C. de part. 1. l. ff. de part. 1. l. s. quis libellos, C. de appellationibus, & in l. per banc, column. fin. C. quant. provocare, Abba, in cap. ex part. 1. de referptis, & in cap. interposita, §. illa denique, de appellationibus. Nec dilatior iam obtenta potest

⁷⁴ 75 t una pars in alterius praeditum renuntiante, Bartholus & Iasson. in l. s. arrogator, ff. de adptionibus, item Barthol. in l. petenda, C. de tempor. in integrum restitu. idem Baldus in dict. l. postquam liti. Gaffis de effectibus Clericatus, effectu. 2. num. 60. vbi plurimos citat Doctores, & ipse in effectu. 1. num. 423. & sequent. qui n. 425. Idem dicit in rescripto ab alio t impetrato, vt post ius ex eo alteri quæsitum, non potest impetrans renuntiante, vbi alios Doctores allegat, ad quod etiam vid. Rotam in una Salmant. pension. 13. Januarij 1584. adductam per Marchefatum de communißionibus in particulari, part. 1. cap. 1. fol. 172. num. 4. Quia dicitur, quod commissio impetrata ab aliquo pro suo iure particulari,

⁷⁶ 77 t non tamén publico, non efficiat communis colligant ante citationem illi factam, imò re integra potest ea non vti, & ponente, & parte inuita renuntiante, plurimos citat, & latè prosequitur, iterum Rota ipsa dicit, procedere, etiam si commissio contineat aliquid ad communum alterius tertii, quod variabile quidem est re integræ, & dependet à voluntate, & vfa impetrantis, expresti tenent Ancarran. in cap. ex conquisitione, num. 9. & ibi Immola num. 9. Hosteniens col. 2. in fin. Ioannes Andreas col. 2. in fin. Babri. num. 13. Abbas num. 1. de restitutione. Et quando rescriptum t efficaciat commune, vt iterum renuntiari non possit altero inuito, pulchr Felinus in rubr. de rescriptis, n. 9. Scaccia de re indicata, glos. 4. quest. 4. num. 51. fol. 120. & glos. 14. q. 25. à num. 6. cum sequentibus, & num. 59. & 60. fol. 619.

Item Clericus conueniendo laicem coram sequenti tenetur t pati reconuentione à laico oppositam, nec poterit illam evitare, renun-

tiantio sue petitioni, quia semel fait alteri ex ea ius quæsitum, in cuius praeditum nihil prodest renuntiatio. Afflictis decit. 73. num. 4. & 5. Maranta in practicar. 4. part. distinct. 6. de mutuus petition. num. 55. Menochius de arbitriis, qu. 44. num. 6. Marcellus Cala, in tractatu de modo artic. & prob. gl. 1. §. 1. n. 46. Vincentus de Franchis decit. 193. num. 2. Lanfan. Balb. decision. 64. Horatius Carpan super statut. Mediolan. part. 1. capit. 44. num. 95. Carauba super ritibus mag. ex. riu. 67. num. 8. Nicolaus Carbon. in prædictarum lib. 3. capitul. 4. num. 105. Tepatus lib. 1. rit. de reconventione, verificat. Actio. si vult.

Quod doctrina limitantur, t vt non procedat quando re integra à petitione defiat pars, quia tunc cum ius sit quæsitum adhuc parti aduersari; valet renuntiatio, plurimos Doctores laudat, & latè prosequitur Gaffis de effectibus Clericatus, effectu. 1. à num. 749. & amplissime etiam à num. 462. & sequent. vbi etiam plurimos Doctores congerit.

Et de exceptionibus seu actionibus semel propositis, t quibus re integra pars renuntiare potest, antequam ius sit quæsitum aduersario, vide Jacobum Cancerium variarum resolution. 2. part. cap. 13. de renuntiatione, à num. 27. & 28. & iterum cap. 15. de renuntiatione, à num. 177. cum sequentibus, lib. 3. latè etiam Matieno in l. 12. gl. 2. à num. 7. tit. 11. lib. 5. Recopil. fol. 38. Alexander Ludouicus decit. § 82. num. 6. Ioann. Baptista Costa in tractatu de re integra, distinct. 97. num. 3. & de remed. subfidae remed. 16. n. 8. Paulus Gallera. de renuntiatione, centur. 1. renuntiation. 18. num. 13.

Generalis enim vera est conclusio, quod renuntiatio t non valeat in praediūm iuris al. teritus, & quando ex tali renuntiacione inferi potest alteri praediūm, vt huius conclusio varia exempla reddunt Thomas Sanchez in precept. Decalogi. tom. 1. lib. 3. cap. 9. num. 31. & 39. Barbofa axiom. 135. num. 13. Sarabia de iurisdictione adiutorum, quest. 7. num. 5. & 6. Ioannes Maria Nouarius in praxi election. fori. quest. 7. à num. 14. & insuper videndi sunt Zeballos in contra commun. quest. 249. per totam 1. part. Gratianus disceptat. forens. tom. 1. cap. 332. Castillo controversiar. lib. 4. cap. 5. per totum. & 5. tom. cap. 68. per totum, Marca de iurisdictione 4. part. centuria 2. casu 118. num. 8. Parladorie in sequentem, differentia 121. Gutierrez prædictarum quest. 65. Flores de Mena in additionibus ad Gamam decit. 8. sub num. 2. & à principio, Matieno in l. 2. gl. 5. num. 12. tit. 6. lib. 5. Recopilation. & ad materia l. cum à sacro. 7. C. de iure dotum, vide Castillum controversiar. tom. 6. cap. 119. num. 12. in fin. & n. 13.

qui omnes Doctores plurimos infinitos alios allegant in variis materiis.